

7. číslo

ŠKOLNÍHO ČASOPISU

3 **Slovo editorky**

4 **Adaptační
kurz prvních
ročníků**

6 **Harmonizační kurz**

7 **Turnaj ve volejbale**

8 **Náš deník z Vídně**

10 **Španělsko očima
naší třídy**

11 **Otevřená věda**

12 **Rozhovor s Hanou
Štreblovou**

13 **Poetické okénko**

14 **Překvapení redakce**

Slovo editorky

Po dlouhé pauze Vás vítám u nového čísla Geo zpravodaje. Jak jste si možná všimli, časopis prošel menším rebrandem. Nový design, nové články, ale hlavně nový šéfredaktor, tedy spíše šéfredaktorka.

Po velmi napínavém čekání, jestli jsem byla zvolena novým šefredaktorem, mi bylo řečeno, že se mi tuto krásnou roli podařilo získat. Byl to velmi napínavý boj, já sama proti nikomu... (Kdo by to čekal, co?)

Historii ale nechme stranou.

Já velmi děkuji předchozímu šéfredaktorovi Matyáši Pačesovi, že ze všech kandidátů (tedy z jednoho) svěřil časopis právě mně. Doufám, že i přes menší změny bude časopis stále čtivý a zajímavý nejen pro žáky naší školy, ale i pro rodiče nebo pro ty, co k nám do školy teprve nastoupí. Kdybyste měli nápad, co do časopisu přidat (básničku, komiks, vtipnou historku...), napište mi zprávu přes Bakalaře. Jakýkoliv nápad bude vítán a my se s našim redakčním týmem snažíme připravit pro Vás zábavné, ale i zajímavé čtení.

Adaptační kurz prvních ročníků

Letošní adaptační kurz prváků se konal ve dnech 22. 9. až 24. 9. 2025 v areálu Jachta Holany nedaleko České Lípy. Zúčastnily se ho třídy 1. A, 1. B a 1. G pod taktovkou učitelů Miroslava Mansfelda, Arnošta Mansfelda, Věry Mündelové, Jany Skřivánkové, Hany Štreblové a Františka Slaniny.

První den jsme měli sraz na parkovišti u Lidlu před školou. Jelikož bylo sychravé počasí, doprava v okolí školy stála, takže se na některé účastníky čekalo až do poslední chvíle. Když konečně všichni dorazili, byli jsme rozřazeni do dvou autobusů: 1. G byla kvůli kapacitě rozdělena na dvě půlky, a tak jedna část jela v autobuse s 1. A a druhá s 1. B. Cesta utíkala poměrně klidně až na občasné našťavané výkřiky při hromadném hraní Brawl Stars.

Když oba autobusy dorazily na místo, začaly se rozdělovat ubikace. Většina účastníků skončila v obdélníkových chatičkách se čtyřmi pokoji po čtyřech lůžkách, avšak kvůli velkému počtu žáků jich několik vyfasovalo i pár blízkých maringotek. Poté, co jsme se zabydleli, následoval oběd. Protože jídelna byla malinká, třídy se při jídlech střídaly na směny.

Po obědě následovala prohlídka areálu společně s představením základních pravidel a zákazů platných během pobytu. Dalším programem před večerí i po ní byly seznamovací hry v rámci jednotlivých tříd.

Druhý den začal snídání, poté každý z učitelů vytvořil herní stanoviště, na kterých jsme se po třídách střídali. Stanoviště byla vědomostní kvíz u pana učitele M. Mansfelda, lovecká hra u pana učitele A. Mansfelda a stavění věží u paní učitelek Mündelové, Štreblové a Skřivánkové. Po obědě a poobědové pauze nastala událost, na kterou všichni čekali: týmový orientační běh. Byli jsme rozděleni napříč třídami do týmů a v přibližně desetimínutových intervalech vypouštění na trasu. Trasa to nebyla nijak extrémně dlouhá ani složitá, přesto se několika skupinkám podařilo zabloudit. Plnili jsme úkoly na stanovištích, jejichž polohu jsme měli vypsanou ve formě souřadnic. I přes mnohé nástrahy jako divá zvěř či pan Mansfeld se vzduchovkou se všichni navrátili živí a zdraví.

Po večeri přišlo vyhlášení výsledků orientáku a táborák. V tu chvíli se zájezd rozdělil na tři skupinky: 1) ti, co o táborák zájem neměli a našli si jinou zábavu, 2) ti, kteří seděli u ohniště a povídali si či opékali špekáčky a 3) skupinka hudebních nadšenců okolo pana učitele Slaniny, kteří vytvořili hudební kroužek.

Třetí den ráno už se jen pobalily věci a po snídani a krátkých třídnických aktivitách se čekalo na příjezd autobusů. 1. G si čekání zkrátila profesionálními fotbalovými výkony.

Myslím si, že byl adapták moc fajn a splnil svou funkci, jelikož jsme se lépe poznali nejen v rámci jednotlivých tříd, ale i napříč třídami – a tak to má být.

Jozef Solcer, 1.G

Harmonizační kurz

V září 2025 jsme se s celým druhákem vydali na harmonizační kurz do tábora u Mýta. V den příjezdu jsme se zabydleli v chaloupkách a byli jsme rozděleni do skupin. Pak jsme ve skupinách začali soutěžit v různých soutěžích, jako například v běhu. Moc dlouho jsme ale nesoutěžili, protože naše soutěžení narušil déšť, ve kterém se soutěžit nedalo. Proto jsme v soutěžích pokračovali až večer, kdy už nám déšť v soutěžení nebránil. Večer jsme však stihli pouze jednu soutěž, malou potyčku, a soutěžím byl pro první den konec.

Druhý den jsme se po lahodné snídani (kterou jsem zaspal) vydali soutěžit další soutěže. Soutěžili jsme vlastně celý den. Nejzajímavější soutěží byl podle mě orientační závod, kde se na každém stanovišti řešily různé soutěžní úlohy. Díky mému velmi soutěživému týmu, který byl ochoten drát se kukuřičným polem, hustým lesem a velmi soutěživě plnit rozličné úkoly, jsme se umístili na druhém místě. Třetí den se již bohužel nekonaly žádné soutěže, ve kterých bychom mohli soutěžit. A tak jsme se pouze sbalili, seskupili a vyrazili jsme domů.

Myslím si, že všichni účastníci soutěží si tento soutěžní... pardon, harmonizační kurz užili a mají na něj spousty krásných vzpomínek.

Matyáš Srb, 2. G

Turnaj ve volejbale

Mezi naším žactvem se nachází nejedna sportovně laděná duše, která na hodinách tělocviku přičichla k volejbalu. Tito nadšenci pak zformovali tým, který odehrál v polovině září několik zápasů v pražském středoškolském turnaji na Meteoru.

Naším cílem bylo reprezentovat školu, neměli jsme ambice získat čelní umístění. To ovšem neznamená, že bychom se nesnažili! Ve skupině jsme uhráli alespoň jeden set, rovněž poslední utkání o konečné umístění nedopadlo tragicky. Jsem ráda, že naši učitelé tělocviku nám umožňují účastnit se různých středoškolských soutěží, byť na amatérské úrovni. Tak se nebojte též zapojit!

Marta Kudrnáčova, 3. G

Náš deník z Vídně

Naše třída 2. G se dne 6. 10. 2025 vypravila na školní výlet do Vídně. Po příjezdu do hotelu jsme se ubytovali na pokojích a vybalili si zavazadla.

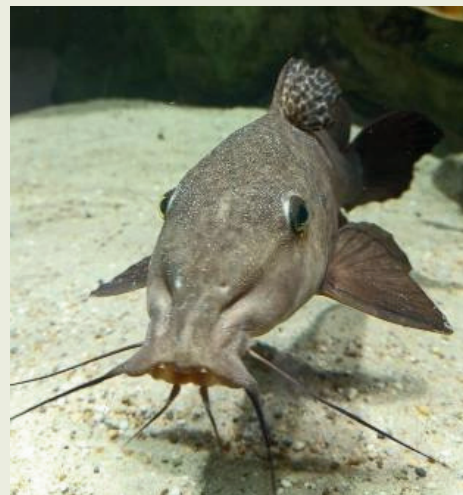
Pondělí: Naší první zastávkou byl Hofburg. Uvítala nás impozantní obloukovitá budova s latinskými nápisy. Po průchodu jsme se ocitli v hofburských zahradách a následně jsme si zvenku prohlédli samotný komplex Hofburgu. Poté jsme dostali rozchod na Stephansplatz, kde jsme měli čas dojít si na večeři nebo navštívit katedrálu sv. Štěpána. Kdo chtěl, mohl za poplatek vystoupat i do věže. Na závěr jsme měli za úkol zapsat si tři věci z okolí, které nás zaujaly.

Úterý: Druhý den jsme hned ráno navštívili zámek Schönbrunn. Prohlédli jsme si jeho nádhernou architekturu i rozsáhlé zahrady plné fontán a soch. Po výstupu na vyhlídku se nám naskytl krásný výhled na zámek. Následně jsme zamířili do Tiergarten Schönbrunn, nejstarší zoologické zahrady na světě, kde jsme během rozchodu hráli poznávací hru. Poté jsme se ještě vrátili k fontánám a odpoledne jsme navštívili také Prater, místní zábavní park, ve kterém jsme si mohli vyzkoušet několik atrakcí a užít si volný čas.

Středa: Další den jsme zavítali do budovy rakouského parlamentu, kde jsme absolvovali prohlídku interiéru a dozvěděli se mnoho zajímavých informací. Poté jsme navštívili galerii Albertina, kde jsme si prohlédli umělecká díla z historie i moderní doby a měli jsme také volno na občerstvení. Následně jsme zavítali do Přírodovědeckého muzea, které je součástí širšího muzejního komplexu. Nejvíce nás zaujaly expozice zvířat.

Pátek: Poslední den jsme navštívili zámeckou zahradu Belveder, kde jsme si prohlédli několik historických památek, a poté jsme se ještě prošli částmi města, které jsme dosud nenavštívili. Takto skončil náš školní výlet do Vídně, na který budeme dlouho vzpomínat

Daniel Stibor, 2. G

Španělsko očíma naší třídy

Na začátku října jsme se vydali na školní zájezd do Španělska, konkrétně do Barcelony. Doprovázela nás tam paní učitelka Garciová a pan ředitel Staněk.

Už první den byl plný zážitků – po příletu jsme se ubytovali a hned vyrazili do města, kde jsme obdivovali Font Màgica, Plaza de toros de las Arenas a večerní atmosféru Barcelony.

V dalších dnech jsme navštívili řadu známých míst, jako je akvárium, historické centrum města, katedrála Santa Eulalia nebo trhy Mercat de la Boqueria.

Velký dojem na nás zanechala díla architekta Antoniho Gaudího – Park Güell, Casa Batlló, Casa Milà i chrám Sagrada Família.

Nechyběl ani výlet na Montserrat a koupání ve Středozemním moři na pláži Barceloneta.

Díky paní učitelce Garciové a panu řediteli Staňkovi panovala po celou dobu příjemná atmosféra a výlet jsme si opravdu užili. Odvezli jsme si spoustu zážitků, vzpomínek a zkušeností, na které budeme dlouho vzpomínat.

Tomáš Bartoš, 2.G

A woman with glasses and a white top is holding a large ceremonial check and a diploma. The check is from the Faculty of Education, Masaryk University of Brno, for the amount of 20,000 Kč. The diploma is also from the Faculty of Education, Masaryk University of Brno. She is standing in front of a wooden panelled wall. A person with their back to the camera is taking a photo of her.

Rozhovor s učitelkou

Jak je už zvykem, v žádném vydání nesmí chybět rozhovor s jedním z našich učitelů. V tomto čísle padla volba na paní učitelku Hanu Štreblovou.

Jaké předměty ve škole učíte?

Učím matematiku, geografii a praktickou geografii.

A proč jste si vybrala zrovna tyhle předměty?

Matematika a geografie mě bavily vždycky. Už na základní škole jsem vždycky měla skvělé učitele, takže to dost ovlivnilo ten předmět i to, jak mě bavil.

Na matice se mi líbí, že se člověk nemusí složitě učit nazpaměť nějaké dlouhé texty, ale když pochopí princip, tak už má vyhráno a vypočítá všechno.

Co vás na práci učitelky nejvíc baví?

Tak nejvíc mě baví vlastně poznávat každý rok nové třídy, nové žáky. Každý je nějakým způsobem specifický. Baví mě i atmosféra v hodinách, když si s tou třídou prostě člověk sedne, tak je to úplně o něčem jiném. A když je fajn atmosféra, tak to učení je ještě o to lepší.

Jaká je vaše nejoblíbenější třída?

Mám dvě nejoblíbenější třídy. Jedna je moje 1. B, kde teda dělám třídní učitelku, a druhou je 2. G, kterou už mám druhým rokem na matematiku a nově i na praktickou geografii. Jsou tam hrozně skvělí žáci a myslím, že jsme si vzájemně hrozně dobře sedli.

Máte doma nějaké zvířátko?

Zatím ne, ale v příštím roce si plánuju pořídit pejska. Mám několik tipů, ale mám v plánu zachránit nějakého z útulků, takže uvidím, který mi tam ukradne srdíčko.

Moc děkujeme paní učitelce Štreblové za realizaci rozhovoru, v příštím díle se můžete určitě těšit na další. Kdo bude respondentem, se nechte překvapit!

Poetické okénko

The Castle of Infinite Sorrows - Matej Štěpán

I paid a bag of coins
to be dragged to the castle
of infinite sorrows,
not prepared for the battle.

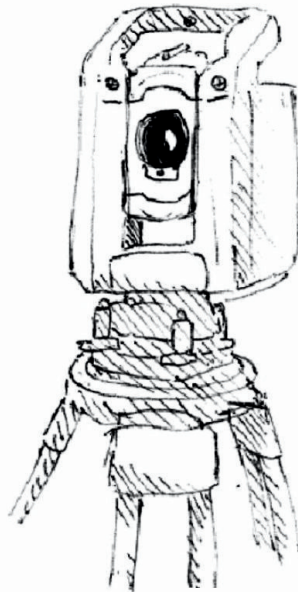
I joined my fellows
in finding ways to measure.
In my head, something echoes—
some distant memories,
some knowledge—my nemesis.
But despite the pressure,
we remembered the treasure—
the scroll of how to measure.

We rose as the sun rose,
we put on our clothes
to keep us safe from the frost.
As we walked out the castle gate,
we were quite lost—
it was not looking great.

We divided our roles;
I worked with a total station,
had to figure out the controls,
had to apply my education.

We had to measure the terrain,
the buildings and the trees.
It was a pain to use my brain,
to pretend it's my expertise.

I used the total station I had
to measure the angles and lengths.
Over time we got pretty mad
at the objects and all the defects.

But we pushed through,
we fought for our grades
like the best warriors do.
With reflective vests
instead of shiny blades.

We had a break for lunch,
then we continued with our quest.
We used walkie-talkies to stay in touch,
later we grew stressed
as the sun lowered itself to the horizon
and now our eyes could see Orion.

Time was ticking,
the chance of finishing was slipping
through our frozen fingers.
But we feared the teachers,
so we used our last energy,
and in the end we defeated our enemy.

CHCEŠ BÝT SOUČÁSTÍ ŠKOLNÍHO ČASOPISU?

Školní časopis nejsou jen články. Jsou to i deníky z cest, zápisky ze školních akcí a události, které se dějí mimo hodiny. Místo, kde se dají říct věci, které se jinač nevejdou. Někdy chceš sdělit svůj názor, jindy jen posdílet moment, který stojí za to uchovat.

Nemusíš psát dlouhé texty ani mít zkušenosti. Stačí krátký zápis, pár vět, fotka, postřeh. Každý pohled je jiný a právě to dává smysl.

Pokud tě baví zachycovat, co se děje kolem – na výletech, projektech, exkurzích nebo ve škole –, tenhle časopis je ideálním místem, kde to sdílet.

Jestli tě to zaujalo, možná bys měl/a být u vzniku dalšího čísla. Stačí se ozvat redakci nebo na Instagram školního parlamentu – nejlépe do konce března.

